

Sygn. akt IV CZ 105/08

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B.S. i W.W.

przeciwko J.H.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 stycznia 2009 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 7 października 2008 r.,

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 7 października 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powodów w sprawie o zapłatę. Sąd ten uznał, iż wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia wynosząca 113.536 złotych stanowi sumę roszczeń dochodzonych przez dwie osoby. Okoliczność, że dwóch powodów dochodziło swoich roszczeń w jednym postępowaniu, nie oznacza, że ich wartość powinna być zsumowana dla ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia. Zatem wartość roszczenia każdego z powodów nie przekraczała ustawowego progu dopuszczalności skargi kasacyjnej.

Na powyższe postanowienie powodowie wnieśli zażalenie zaskarżając je w całości i zarzucając naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. w zw. z art. 21 k.p.c. oraz w zw. z art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż w niniejszej sprawie nie jest dopuszczalne zliczenie wartości roszczeń obojga powodów, w sytuacji, gdy występuje między nimi współuczestnictwo materialne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Nie wdając się w szczegółowe rozważania nad charakterem współuczestnictwa powodów w niniejszej sprawie należy stwierdzić, iż powołany przez skarżących pogląd zawarty w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1985 roku, I CZ 135/85 (Lex 8741) nie może być uznany za aktualny. Nie budzi wątpliwości, że przy współuczestnictwie formalnym, gdy dochodzone są roszczenia oparte na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej wartość przedmiotu zaskarżenia oblicza się oddzielnie dla każdego ze współuczestników (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 1997 r., I CKN 154/97, Lex 153214). Brak jest podstaw by odmienną zasadę przyjąć dla wypadków współuczestnictwa materialnego. Zwracał na to ostatnio kilkakrotnie uwagę Sąd Najwyższy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2009, V CZ 86/00 nie publ., 17 stycznia 1997, I PKN 65/96, OSNAPiUS 1997, nr 17, poz. 317, 27 marca 1997, I PKN 61/97, OSNAPiUS 1998, nr 1, poz. 16).

Uzasadnione było zatem stanowisko Sądu Apelacyjnego, że w świetle art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c.